

Vives, lliures i empoderades

25 novembre, Dia Internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones

Vivim en una societat patriarcal fonamentada sobre la violència i les relacions de poder i dominació de l'home cap a les dones. Una violència masclista estructural que afecta tots els àmbits, des de l'educació i la cultura, als mitjans de comunicació, la justícia o la sanitat. Per a nosaltres aquesta barbàrie es diu terrorisme masclista i s'ha cobrat la vida de 826 dones des de l'any 2003. I això només són les dones assassinades per la parella o la ex parella.

La història del feminisme és la lluita de les dones per a la concessió o recuperació de drets, arrabats pel patriarcat. Lluny de doblegar-nos, ens hem unit per lluitar pels nostres drets i ens hem mobilitzat i alçat per dir: "Ja n'hi ha prou".

A l'estat espanyol, els dos últims anys aquestes mobilitzacions van culminar en les manifestacions pel Dret de les Dones a Decidir sobre els nostres cossos, coneguda pel «Tren de la Llibertat» i contra les Violències Masclistes, la Marxa 7-N. Aquests dos esdeveniments van suposar una gran fita, tant a l'estat espanyol com a escala internacional, ja que van aconseguir ajuntar col·lectius de dones i persones a títol individual en un front comú per exigir mesures eficaces per a eradicar tot tipus de violència contra les dones.

Però el patriarcat segueix intentant mantindre la seua hegemonia i poder. De fet, tant és així, que ha obert nous fronts de contesa que busquen l'enfrontament entre els grups de dones, com ara, la regulació de la prostitució -i no la seua abolició- o la maternitat subrogada, més coneguda com els «ventres de lloguer».

Els moviments feministes, i les dones en general, hem d'estar atentes i tindre present allò que ens uneix: la lluita contra el patriarcat, el masclisme i la cerca de la igualtat. No oblidem que tenim molt de camí per recórrer. No hem d'abaixar la guàrdia davant els feminicidis, les agressions sexuals, les discriminacions i invisibilitzacions i una llarga llista de violències masclistes. Fins hui són 82 les assassinades a l'estat espanyol, 8 al País Valencià. Només pel fet de ser dona. Cal no oblidar que les violències contra les dones, no només no cessen, sinó que cada vegada són més cruentes i comencen a edats més primerenques.

Davant de la contínua i persistent criminalització de les dones que sofreixen violència sexual, hem d'exigir el nostre dret a eixir al carrer sense por, a l'hora que vulguem i vestides com ens vinga de gust.

Hem d'estar vigilants i denunciar tota discriminació laboral o econòmica per ser dones, atés que la bretxa salarial ja se situa en un 24% i el nombre de dones en situació de pobresa s'incrementa. Mentre la pobresa augmenta, la franja que separa les condicions d'homes i de dones es va fent cada vegada major; no oblidem que el 70% de les persones en situació de pobresa són dones. Es tracta d'un fenomen conegut com la feminització de la pobresa. El fet de reivindicar que la salut de les dones siga tractada amb perspectiva de gènere, que es promoguen polítiques de promoció de la salut des de diversos enfocaments, fa palesa la necessitat de prendre mesures legislatives, fiscals, i canvis organitzatius que donen la resposta adequada a les dones.

Exigim al Govern que la violència contra les dones siga considerada una qüestió d'Estat, amb mesures urgents, amb pressupost escaient. Exigim un vertader compromís dels governs i la societat per a eradicar qualsevol agressió contra les dones. Continuarem en lluita perquè volem una vida sense violències, el nostre dret.

Perquè les dones ens volem "VIVES, LLIURES I APODERADES"

País Valencià, 25 de novembre de 2106